

Brusel 17. prosince 2015
(OR. en)

15391/15

**Interinstitucionální spis:
2015/0306 (COD)**

**FRONT 292
MIGR 74
CODEC 1749
COMIX 703**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	16. prosince 2015
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2015) 668 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o evropském cestovním dokladu pro navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2015) 668 final.

Příloha: COM(2015) 668 final

Ve Štrasburku dne 15.12.2015
COM(2015) 668 final

2015/0306 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o evropském cestovním dokladu pro navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

V rámci *evropského programu pro migraci*¹ nastínila Komise soubor opatření a iniciativ, které usilují o strukturální řešení pro lepší řízení migrace po všech stránkách. Účinné navracení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt v členském státě Unie, je důležitou součástí komplexního přístupu k zajištění řádného fungování politik EU v oblasti migrace a pro udržení důvěry veřejnosti v migrační systém EU.

Zvyšování míry navracení nelegálních migrantů uvolní kapacity pro přijímání těch, kteří ochranu skutečně potřebují, což podporuje i obnovené úsilí Unie o ochranu potřebných, mimo jiné prostřednictvím přemístování a znovuusídlení. Účinně prováděná a věrohodná návratová politika jde ruku v ruce s otevřenější migrační politikou.

Systém EU pro navracení nelegálních migrantů však není dostatečně účinný. Například v roce 2014 bylo vykonáno ani ne 40 % z celkového počtu rozhodnutí členských států o navracení. Dne 9. září 2015 představila Komise *akční plán EU v oblasti navracení*² s cílem řešit základní příčiny, včetně způsobů, jak posílit akceptaci standardního cestovního dokladu pro účely vyhoštění státních příslušníků třetích zemí.

Jednou z hlavních překážek úspěšného navracení je neexistence platných cestovních dokladů vydaných zemí, kam navracené osoby míří. V současné době mohou členské státy vydávat náhradní doklad³ pro ty nelegálně pobývající státní příslušníky třetích zemí, kteří nejsou držiteli platného cestovního dokladu. Doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994 zavádí standardní cestovní doklad pro účely vyhoštění státních příslušníků třetích zemí⁴; jeho uznávání ze strany třetích zemí je však nízké, a to kvůli neuspokojivým bezpečnostním prvkům a standardům.

Potřeba řešit tento problém byla zdůrazněna také v závěrech Rady ze dne 8. října 2015, ve kterých se členské státy zavázaly k častějšímu používání standardního cestovního dokladu při návratových operacích. Závěry Evropské rady ze dne 15. října 2015 tuto potřebu dále zdůraznily.

Cílem tohoto návrhu je zavést specializovaný evropský cestovní doklad pro navracení státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o navracení, které stanoví jednotný vzor a posílené technické a ochranné prvky, jež mají zajistit jeho širší akceptaci ze strany třetích zemí a častější využívání tohoto dokladu pro účely zpětného přebírání. Jeho použití by mělo být podporováno v dohodách EU a v dvoustranných dohodách o zpětném přebírání osob či jiných dohodách.

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 453 final.

³ Úř. věst. C 274, 19.9.1996, s. 18.

⁴ Je třeba uvést, že termín *doklad (laissez passer)* se běžně používá k označení náhradního cestovního dokladu pro účely navracení; doporučuje se však vyhnout použití tohoto termínu v této souvislosti, protože může být zaměňován za průkaz (laissez passer) vydávaný Evropskou unií na základě nařízení Rady (EU) č. 1417/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví vzor průkazu vydávaného Evropskou unií (Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 26).

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh navazuje na vyhlášení *akčního plánu EU v oblasti navracení* a jeho záměrem je prozkoumat způsoby, jak zvýšit počet třetích zemí uznávajících doklad EU. Evropský cestovní doklad pro navracení by měl přispět k dosažení cílů stanovených v *programu pro migraci*, a sice zvýšit účinnost systému EU pro navracení nelegálních migrantů, zejména těch, kteří nemají platné cestovní doklady, a zvýšit míru navracení zajištěním toho, aby třetí země plnily své mezinárodní povinnosti brát zpět své státní příslušníky, kteří nelegálně pobývají v Evropě.

Návrh evropského cestovního dokladu pro navracení je v souladu s ustanoveními směrnice o navracení, které stanoví společné normy a postupy při navracení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a navazuje na ně⁵.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Ustanovení čl. 79 odst. 2 písm. c) SFEU zmocňuje Evropský parlament a Radu, aby řádným legislativním postupem přijímaly opatření v oblasti nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu včetně vyhoštění a vracení osob s neoprávněným pobytem. Z toho vyplývá, že tento článek je vhodným právním základem pro zavedení evropského cestovního dokladu pro navracení.

- **Proměnná geometrie**

Co se týče proměnné geometrie, tento návrh sleduje podobný režim jako směrnice o navracení.

Podle článku 4 protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvám, se Dánsko rozhodne do šesti měsíců poté, co Rada přijala toto nařízení, zda provede tento návrh, který navazuje na schengenské *acquis*, ve svém vnitrostátním právu.

Pokud jde o Spojené království a Irsko, směrnice o navracení osob má hybridní povahu, jak je uvedeno v 26. a 27. bodě odůvodnění. Z toho vyplývá, že na tento návrh se vztahuje jak protokol č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie připojený ke Smlouvám, tak protokol č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva připojený ke Smlouvám. Podle posledně uvedeného protokolu, který nesouvisí se schengenským *acquis*, se Spojené království a Irsko nepodílejí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné; mohou však oznámit Radě, že se chtějí tohoto nástroje účastnit.

Na základě příslušných dohod o přidružení těchto zemí k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* má být navrhované nařízení závazné pro Island, Norsko, Švýcarsko a Lichtenštejnsko.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

- **Subsidiarita**

Cíle tohoto návrhu, kterým je zavedení evropského cestovního dokladu pro navrácení státních příslušníků třetích zemí se zdokonalenými ochrannými prvky, aby se zlepšilo uznávání tohoto dokladu ze strany třetích zemí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy jednajících samostatně. Je tomu tak proto, že koexistence různých vnitrostátních cestovních dokladů pro navrácení, které používají různé vzory, normy a bezpečnostní prvky, by bránila uznávání těchto cestovních dokladů v dohodách EU se třetími zeměmi o zpětném přebírání osob a měla by negativní dopad na účinné navrácení a zpětné přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Cíle tohoto návrhu proto může být lépe dosaženo na úrovni Evropské unie.

- **Proporcionalita**

Navrhované nařízení harmonizuje vzor a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navrácení, ale nemění ani nepozměňuje společné normy a pravidla pro navrácení stanovené směrnicí o navrácení, a proto v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle.

Vzhledem k tomu, že relevantní a spolehlivé bezpečnostní prvky již byly stanoveny pro jednotný formulář pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal⁶, tyto prvky⁷ se použijí pro evropský cestovní doklad pro navrácení. Díky tomu nevzniknou členským státům zvýšené dodatečné náklady.

- **Volba nástroje**

Za účelem stanovení jednotných a harmonizovaných prvků, zajištění jasnosti pojmů a přímé použitelnosti evropského cestovního dokladu pro navrácení je vhodné přijmout tento akt ve formě nařízení. V případě potřeby by Komise měla být zmocněna přijmout nezbytné technické úpravy vzoru evropského cestovního dokladu prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Vzhledem k jeho nezávazné povaze nebylo předmětem hodnocení doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994 o přijetí standardního cestovního dokladu pro vyhoštění státních příslušníků třetích zemí. Z pravidelných diskusí se zástupci členských států a třetích zemí však vyplynulo, že stávající nástroj je nedostatečný k zajištění nezbytných bezpečnostních

⁶ Nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4).

⁷ Rozhodnutí Komise K(2010) 319 ze dne 27. ledna 2010, kterým se nahrazuje rozhodnutí Komise K(1996) 352 ze dne 7. února 1996, kterým se stanoví další technické podmínky pro jednotný vzor víz (konsolidované znění rozhodnutí K(1996) 352, kterým se mění rozhodnutí K(2000) 4332 ze dne 28. prosince 2000, K(2002) 2002 ze dne 3. června 2002 a K(2009) 3769 ze dne 20. května 2009) (příloha tohoto rozhodnutí má stupeň utajení EU – tajné).

standardů pro výkon navrácení a zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

Během pravidelných diskusí s odborníky z členských států se neobjevily žádné problémy, pokud jde o bezpečnostní prvky jednotného formuláře pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal. Proto je vhodné použít stejné bezpečnostní prvky pro evropský cestovní doklad pro navrácení.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Odborníci z členských států byli konzultováni v rámci jednání a dialogů o navrácení a zpětném přebírání osob. Byli rovněž konzultováni prostřednictvím dotazu *ad hoc* vzneseného přes Evropskou migrační síť (EMS) dne 14. října 2011⁸. Byl učiněn závěr, že standardní cestovní doklad pro účely vyhoštění státních příslušníků třetích zemí je málokdy orgány třetích zemí akceptován, mimo jiné pro své nízké bezpečnostní standardy.

- **Sběr a využití odborných znalostí**

Návrh navazuje na názory vyjádřené odborníky členských států, kteří byli konzultováni během jednání a dialogů o navrácení a zpětném přebírání osob, jakož i prostřednictvím dotazů přes síť EMS, jak je vysvětleno výše.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů nebylo provedeno vzhledem k naléhavosti opatření potřebného k lepší vykonatelnosti rozhodnutí o návratu a k vyšší míře zpětného přebírání, včetně nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, kteří nemají platný cestovní doklad.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Evropský cestovní doklad pro navrácení by snížil administrativní a byrokratickou zátěž členských států a správních orgánů třetích zemí, včetně konzulárních útvarů, a měl by přispět ke zkrácení délky správního řízení nezbytného pro zajištění navrácení a zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

Kromě toho členským státům nevzniknou uplatněním posílených bezpečnostních prvků již použitelných pro jednotný formulář pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal, v evropském cestovním dokladu pro navrácení zvýšené dodatečné správní a finanční náklady.

- **Základní práva**

Tento návrh ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména ochranu v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání uvedenou v článku 19 Listiny.

⁸ Výsledky tohoto dotazu *ad hoc* jsou k dispozici na této adrese: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/return/254_emn_ad-hoc_query_eu_laissez-passer_24august2010_wider_dissemination_en.pdf.

Tento návrh stanoví pouze vzor a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a proto nemá významné důsledky pro základní práva státních příslušníků třetích zemí.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádný dopad na rozpočet EU.

Jelikož navrhovaný Evropský cestovní doklad pro navracení je určen pro jedno použití a jelikož se řídí technickými specifikacemi a obsahuje bezpečnostní prvky, které již byly dohodnuty v rámci jednotných formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, jsou dodatečné náklady členských států na výrobu a vydání takového dokumentu zanedbatelné v porovnání se současným stavem.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Prováděcí plány a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Užitečnost a účinnost evropského cestovního dokladu by měla být posouzena v souvislosti s hodnocením dohod EU o zpětném přebírání osob se třetími zeměmi.

- **Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu**

Cílem návrhu je harmonizovat vzor a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí za účelem zajištění vyšších technických a bezpečnostních norem, zejména pokud jde o ochranu proti padělání a pozměňování. Návrh usnadní uznávání tohoto dokumentu ze strany třetích zemí pro účely navracení a zpětného přebírání osob, zejména v rámci dohod o zpětném přebírání osob či jiných ujednání se třetími zeměmi, jakož i v rámci spolupráce se třetími zeměmi v souvislosti s navracením osob, na kterou se nevztahují oficiální dohody.

Evropský cestovní doklad pro navracení by pomohl zvýšit flexibilitu orgánů třetích zemí a snížit administrativní zátěž příslušných konzulárních úřadů. Tímto způsobem by se náklady na evropský cestovní doklad pro navracení omezily na minimum. Urychlením administrativních postupů pro navracení by se zkrátila doba, během které jsou navracené osoby, čekající na vyhoštění, drženy ve správní vazbě.

Členské státy by mohly zvážit vydání evropského cestovního dokladu pro navracení, když doklad, který není platný nebo již není platný pro účely cestování, nebo osvědčení či kopie těchto dokladů prokazuje státní příslušnost nelegálně pobývajícího státního příslušníka třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o navracení (například neplatný cestovní pas, průkaz totožnosti, průkaz *laissez passer*; vojenská nebo námořnická knížka, řidičský průkaz; osvědčení o státním občanství, rodný list, oddací list nebo jiné osvědčení vydané matričním úřadem; informace o totožnosti z Vizového informačního systému). Kromě toho by členské státy mohly zvážit vydání evropského cestovního dokladu v případě, kdy státní příslušník třetí země, jehož státní příslušnost byla potvrzena příslušnými orgány třetí země, neobdržel platný cestovní doklad v přiměřené lhůtě.

Článek 1: stanoví předmět návrhu, jimž je stanovení vzoru a technických specifikací evropského cestovního dokladu pro navracení.

Článek 2: stanoví definice základních pojmů.

Článek 3: stanoví vzor, obsah, jazyk a dobu platnosti evropského cestovního dokladu pro navracení a zmocňuje Komisi ke změně vzoru prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Článek 4: definuje technické specifikace a bezpečnostní prvky evropského cestovního dokladu pro navracení, které jsou stanoveny v článku 2 nařízení Rady (ES) č. 333/2002 a z bezpečnostních důvodů se nezveřejňují.

Článek 5: stanoví pravidla týkající se poplatků za vydání evropského cestovního dokladu pro navracení, jež není pro státního příslušníka třetí země zpoplatněno.

Článek 6: stanoví pravidla pro výkon přenesených pravomocí Komisí v souladu s článkem 290 SFEU.

Článek 7: stanoví, že stávající doporučení Rady týkající se standardního cestovního dokladu pro vyhoštění státních příslušníků třetích zemí je zrušeno a nahrazeno.

Článek 8: stanoví pravidla pro vstup v platnost a zeměpisnou působnost nařízení.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o evropském cestovním dokladu pro navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Navrácení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo již nesplňují podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, při plném dodržování základních práv, zejména zásady nenavrácení, a v souladu s ustanoveními směrnice 2008/115/ES⁹, je důležitou součástí komplexního úsilí o zajištění důvěryhodnosti a řádného fungování migračních politik Unie a o snížení a potírání nelegální migrace.
- (2) Vnitrostátní orgány členských států se setkávají s obtížemi při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, kteří nemají platný cestovní doklad.
- (3) Zlepšení spolupráce v oblasti navrácení a zpětného přebírání osob s hlavními zeměmi původu a tranzitu neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí má zásadní význam pro zvýšení dosud nevyhovující míry navrácení.
- (4) Stávající standardní cestovní doklad pro účely vyhoštění státních příslušníků třetích zemí, zavedený doporučením Rady ze dne 30. listopadu 1994¹⁰, není obecně akceptován orgány třetích zemí mimo jiné z důvodů jeho nedostatečných bezpečnostních standardů.
- (5) Je proto nutné prosazovat, aby třetí země akceptovaly zdokonalený evropský doklad pro navrácení jako referenční doklad pro účely navrácení osob.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

¹⁰ Doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994 o přijetí standardního cestovního dokladu pro vyhoštění státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. C 274, 19.6.1996, s. 18).

- (6) Bezpečnější evropský cestovní doklad pro navrácení státních příslušníků třetích zemí by měl být zaveden proto, aby se usnadnilo navrácení a zpětné přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Jeho posílené bezpečnostní prvky by měly usnadnit jeho uznávání ze strany třetích zemí. Takový doklad by měl usnadnit navrácení osob zejména v rámci dohod o zpětném přebírání osob či jiných ujednání se třetími zeměmi, jakož i v rámci spolupráce se třetími zeměmi v souvislosti s navrácením osob, na které se nevztahují oficiální dohody.
- (7) Dohody o zpětném přebírání osob uzavřené Uníí se třetími zeměmi by měly usilovat o uznání evropského cestovního dokladu pro navrácení. Členské státy by měly usilovat o uznání evropského cestovního dokladu pro navrácení v dvoustranných dohodách a jiných ujednáních, jakož i v rámci spolupráce se třetími zeměmi v souvislosti s navrácením osob, na které se nevztahují oficiální dohody.
- (8) Evropský cestovní doklad pro navrácení by měl snížit administrativní a byrokratickou zátěž členských států a správních orgánů třetích zemí, včetně konzulárních útvarů, a měl by přispět ke zkrácení délky správního řízení nezbytného pro zajištění navrácení a zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
- (9) Toto nařízení by mělo pouze harmonizovat vzor a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navrácení a nemělo by harmonizovat pravidla pro vydávání takového dokladu.
- (10) Okolnosti, za nichž by členské státy měly zvážit vydání evropského cestovní dokladu pro navrácení, zahrnují případy, kdy doklad, který není platný nebo již není platný pro účely cestování, osvědčení z matričního úřadu nebo jiný úřední doklad či jeho kopie osvědčuje státní příslušnost nelegálně pobývajícího státního příslušníka třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o navrácení. Příkladem takových dokladů je neplatný cestovní pas, průkaz totožnosti nebo doklad *laissez passer* třetí země; vojenská nebo námořnická knížka, řidičský průkaz; osvědčení o státním občanství, rodný list, oddací list; výpis z Vizového informačního systému. Členské státy by mohly zvážit vydání takového dokladu také v případě, kdy státní příslušník třetí země, jehož státní příslušnost byla potvrzena příslušnými orgány třetí země, neobdržel platný cestovní doklad v přiměřené lhůtě.
- (11) Obsah a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navrácení by měl být harmonizován za účelem zajištění vyšších technických a bezpečnostních norem, zejména pokud jde o ochranu proti padělání a pozměňování. Tento doklad by měl mít rozpoznatelné harmonizované bezpečnostní prvky. Vysoké technické a bezpečnostní normy již existují a jsou stanoveny na základě článku 2 nařízení Rady (ES) č. 333/2002¹¹, a měly by se proto uplatnit i na evropský cestovní doklad pro navrácení.
- (12) V souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty za účelem doplňování nebo pozměňování některých nepodstatných prvků vzoru evropského cestovního dokladu pro navrácení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

¹¹ Nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4).

- (13) Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (14) Pokud jde o zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení, plní příslušné orgány své úkoly pro účely tohoto nařízení v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES¹².
- (15) V souladu s články 1 a 2 protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje – v rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu podle nařízení (ES) č. 562/2006 Evropského parlamentu a Rady¹³ – na schengenské *acquis*, Dánsko se v souladu se článkem 4 uvedeného protokolu rozhodne do šesti měsíců poté, co Rada přijme toto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (16) V rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu podle nařízení (ES) č. 562/2006, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹⁴; Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. V souladu s články 1 a 2 protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž jsou dotčeny články 3 a 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (17) V rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu podle nařízení (ES) č. 562/2006, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹⁵; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. V souladu s články 1 a 2 protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž jsou dotčeny články 3 a 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) Pokud jde o Island a Norsko, toto nařízení rozvíjí – v rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu podle nařízení (ES) č. 562/2006 – ta ustanovení schengenského *acquis*

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

¹⁴ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹⁵ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁶, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁷.

- (19) Pokud jde o Švýcarsko, toto nařízení rozvíjí – v rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo již nesplňují podmínky vstupu v souladu s nařízením (ES) č. 562/2006 – ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁸, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES¹⁹.
- (20) Pokud jde o Lichtenštejnsko, toto nařízení rozvíjí – v rozsahu, ve kterém se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují nebo již nesplňují podmínky vstupu v souladu s nařízením (ES) č. 562/2006 – ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*²⁰, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²¹.
- (21) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu účinků zamýšlené činnosti, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (22) Za účelem stanovení jednotných podmínek a zajištění jasnosti pojmů je vhodné přijmout tento akt ve formě nařízení.
- (23) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména ochranu v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání uvedenou v článku 19 Listiny.
- (24) Toto nařízení by mělo zrušit a nahradit doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

¹⁶ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁷ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁸ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

²⁰ Úř. věst. L 160, 1.7.2011, s. 21.

²¹ Úř. věst. L 160, 1.7.2011, s. 19.

Tímto nařízením se stanoví vzor a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navrácení státních příslušníků třetích zemí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „státním příslušníkem třetí země“ se rozumí státní příslušníci podle definice uvedené v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES²²;
- 2) „navrácením“ se rozumí navrácení podle definice uvedené v čl. 3 odst. 3 směrnice 2008/115/ES;
- 3) „rozhodnutím o navrácení“ se rozumí rozhodnutí o navrácení podle definice uvedené v čl. 4 odst. 3 směrnice 2008/115/ES.

Článek 3

Evropský cestovní doklad pro navrácení

1. Vzor evropského cestovního dokladu pro navrácení musí odpovídat vzoru uvedenému v příloze. Musí obsahovat následující informace o státním příslušníkovi třetí země:
 - a. jméno, příjmení, datum narození, pohlaví, státní příslušnost, charakteristické znaky a, pokud je známa, adresa státního příslušníka třetí země ve třetí zemi návratu;
 - b. fotografii;
 - c. vydávající orgán, datum vydání a dobu platnosti.
2. Evropský cestovní doklad pro navrácení se vyhotovuje v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, který vydává rozhodnutí o navrácení, a v případě potřeby se překládá do angličtiny a francouzštiny.
3. Doklad je platný pro jednu cestu do třetí země návratu.
4. V případě nutnosti lze k evropskému cestovnímu dokladu pro navrácení připojit doplňující dokumenty nutné pro návrat státních příslušníků třetích zemí.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6 za účelem změny vzoru evropského cestovního dokladu pro navrácení.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

Článek 4

Technické specifikace

1. Bezpečnostní prvky a technické specifikace evropského cestovního dokladu pro navracení jsou stanovené v článku 2 nařízení Rady (ES) č. 333/2002.
2. Členské státy zašlou Komisi a ostatním členským státům vzor evropského cestovního dokladu pro navracení vyhotovený v souladu s tímto nařízením.

Článek 5

Poplatky za vydání

Evropský cestovní doklad pro navracení se pro státní příslušníky třetích zemí vydává bezplatně.

Článek 6

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne [*insert date entry into force*].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedoťká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 7

Zrušení a nahrazení doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994

Doporučení Rady ze dne 30. listopadu 1994 o přijetí standardního cestovního dokladu pro vyhoštění státních příslušníků třetích zemí se tímto zrušuje a nahrazuje.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost [...] po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*